

Η ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΤΗΣ ΠΛΑΚΕΝΤΙΑΣ

Παρά τὰς ὄχθας τοῦ Ἰλισσοῦ ὑπεγείρεται ἰδιότροπον μαρμάρινον μέγαρον, ἔνθα σήμερον στρατώνιζεται ἐν τῶν συναγμάτων τοῦ πυροβολικοῦ. Τὸ μέγαρον τοῦτο περικυκλοῦται ἀπὸ ἀπέραντον μάνδραν ἐκτεινομένην μέχρι τοῦ πολυγώνου τῆς σκοποβολῆς. Πέριξ τοῦ μεγάρου ἀπὸ τινος χρόνου ἠκοδομήθησαν διάφορα κτίρια

χρήσιμα δι' ἀποθήκας τοῦ στρατιωτικοῦ ὑλικοῦ καὶ δι' ἐτέρας στρατιωτικὰς ἀνάγκας. Ὁ κήπος ὅστις ἄλλοτε ὑπῆρχεν ἐκεῖκατεστράφη ἐντελῶς πλέον καὶ εἰς τὸν ἀπογυμνωθέντα χώρον γυμνάζονται οἱ νεοσύλλεκτοι τοῦ Συντάγματος. Τὸ μέγαρον τοῦτο εἶνε γνωστότερον ὑπὸ τὸ ὄνομα τὸ παλάτι τῆς δουκίσσης. Ἐκεῖ ἐξῆσεν ἐπὶ εἰκοσιπενταετιᾷ ὀλόκληρον καὶ εἰς ἐν τῶν δωματίων του ἀπέθανεν ἡ Δούκισσα τῆς Πλακεντίας, στερουμένη πάσης υἱικῆς καὶ συγγενικῆς περιθάλψεως κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς. Ἐφ' ὅσον κατῴκει τὸ μέγαρον τοῦτο ἡ ἰδία Δούκισσα, δὲν εἶχεν ἀποπερατωθῆ διότι μάντις τις ἐν Παρισίοις εἶχε προείπει εἰς τὴν εὐγενῆ

ταύτην δέσποιναν ὅτι ὅταν θὰ ἀπεπεράτωνεν οἶον ἄποτε κτίριόν τῆς θὰ ἀπέθνησκεν. Ἡ προφητεία αὐτῆ τῆς γραίας μάντιδος τόσον εἶχεν ἐπιδράσει ἐπὶ τοῦ πνεύματός τῆς, ὥστε ὅσας οἰκίας ἠκοδόμησε, πάσας τὰς ἀφῆκεν ἡμιτελεῖς. Ἡ νευροπαθὴς γυνὴ εἶχεν ἰδιοσυγκρασίαν λίαν εὐδιάθετον πρὸς ἀποδοχὴν τοιούτων ἀγυρτευμάτων. Ἐπίστευεν εἰς τὰς μαντείας καὶ εἰς ὅλας τὰς ποικίλας ἀγυρ-

τείας ἅς ἀφῆκεν ὁ μεσαιών. Ὅλος ὁ βίος τῆς ὑπῆρξε σειρά ἰδιοτρόπων σκιτημάτων τῆς φαντασίας τῆς. Ἐν τούτων ἦτο ἡ παραμονὴ τῆς ἐν Ἀθήναις. Ἐγκατέλειψε τὴν πρωτεύουσαν τῆς Γαλλίας καὶ ἐγκατεστάθη εἰς Ἀθήνας καταστάσα ἀξιοσημείωτος προσωπικότης. Οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἀθηναίων ἐνθυμοῦνται ἀκόμη τὴν

λευκοφόρον Δούκισσαν ἰσχνὴν, γραίαν πλέον, ἐξερογμένην ἐπὶ τοῦ μόνου τότε ἐν Ἀθήναις ὀρήματος καὶ συνοδευομένην πάντοτε ἀπὸ δύο ἐκ τῶν πολυαριθμῶν σκύλων, οὓς ἐξέτρεφεν ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ μεγάρου τῆς. Μόνη τῆς περιήρχετο τὰς ἐξοχικὰς ὁδοὺς μηδ' ὀλιγοφρομένη τοὺς ληστὰς οἵτινες κατήρχοντο ἀπὸ τῶν ὄρεων τῶν εἰς τὰ πρόθυρα τῆς Ἑλληνικῆς πρωτεύουσας συνεινούμενοι μετὰ σημαίνοντων προσώπων τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας. Ἡ Δούκισσα τῆς Πλακεντίας οὐχὶ ἀπαξ εἶχε συναντηθῆ μετὰ ληστῶν· δὲν τῇ ἐνέπνεον ὁμως οὗτοι τὸν τρόμον, ὃν ἐπροξένουν εἰς τοὺς λοιποὺς κατοικοὺς τῆς Ἑλλάδος. Μάλιστα πρὸς ἓνα τούτων, τὸν

Ο ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ

διάσημον ἀρχιληστὴν Μπιμπικὴν, εἶχεν ἔλθῃ εἰς συνενόησιν καὶ ἠδύνατο ἔκτοτε νὰ περιέρχεται ἐλευθέρως τὰ ὄρη ὑπὸ τὴν προστασίαν ὄλων τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ ληστρικῶν συμμοριῶν.

Αἱ Ἀθηναὶ τὴν ἐγνώρισαν, ὡς εἶπομεν, γραίαν πλέον, φέρουσαν πάντοτε λευκὴν ἐσθῆτα καὶ λευκὸν ἐπενδύτην ἐκ μαλλίνου ὑφάσματος. Μετὰ τὰ κατάλευκα ταῦτα ἐνδύματα, μικρὸσωμος ὡς